

การพัฒนาประสิทธิผลทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องการแยกสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้
ในการทดลองเสมือน

*The Development Effective on Learning Science in Separation
Techniques for Mathayomsuksa 2 Students with Inquiry Method
Virtual Experiment*

นรัชัย พิทักษ์พรชัย*

Kru_jate@hotmail.com

จารวัส หนูทอง**

ปิยรัตน์ ดรบันฑิต***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาประสิทธิผลทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องการแยกสาร ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาโดยใช้การทดลองเสมือน เรื่องการแยกสาร ที่ประกอบด้วยขั้นตอนกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) สร้างความสนใจ 2) สำรวจและค้นหา 3) อธิบายและลงข้อสรุป 4) ขยายความรู้ 5) ประเมิน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มอย่าง ง่ายที่มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือ การทดลองเสมือนเรื่องการแยกสาร แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การทดสอบสมติฐานการวิจัยครั้งนี้ใช้ สถิติคือ สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ E_1/E_2 ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ 80/80 และสถิติ t-test for dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า การทดลองเสมือน เรื่องการแยกสาร มีประสิทธิภาพ 82.13/80.89 ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองเสมือน เรื่องการแยกสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการ แยกสารและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

*นิติตรະดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์

**อาจารย์ ดร. ที่ปรึกษาปริญญาเอก วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์

***อาจารย์ ดร. ที่ปรึกษาปริญญาเอก ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์

คำสำคัญ : การทดลองเสมือน, การแยกสาร, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ข้อบูรณาการ

Abstract

The purpose of this research was to develop a learning science efficiency in separation techniques in terms of learning achievement and integrated science process skills with virtual experiment using inquiry method 1) engagement 2) exploration 3) explanation 4) elaboration 5) evaluation. The sample group consisted of 40 students mathayomsuksa 2 Bangkok Christian College during the second semester of the academic year 2013. These students were selected by the method of simple random sampling. The tools employed in this research includ the virtual experiment in separation techniques, a learning achievement test, and science process skill test. Statistics for analysis include descriptive statistics: percentage, mean, and standard deviation and statistics for analysis effective of the virtual experiment using E_1/E_2 which should not be less than 80/80 and t-test for dependent samples.

The results of the research were concluded as follows the virtual experiment in separation techniques gained the effectiveness rate of 82.13/80.89 which reaches the standard criteria. Students who study by using the virtual experiment had significantly higher learning achievement and integrated science process skills than before at the .05 level.

Keywords : Virtual experiment, Separation techniques, Learning achievement, Integrated science process skills

บทนำ

สังคมไทยนั้นมีการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยการพัฒนาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สังคมแห่งการศึกษาก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีเหล่านี้ไปได้ เทคโนโลยีมัลติมีเดียกำลังมีบทบาทมากขึ้นในโลกสมัยใหม่โดยเฉพาะอิทธิพลต่อการศึกษาของไทย (พรพิໄด เลิศวิชา, 2544: คำนำ) อาทิเช่น การเรียนรู้ผ่านโลกอินเทอร์เน็ต การเรียนรู้ผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนรู้โดยอาศัยแท็บเล็ต เป็นต้น การเรียนรู้หลักวิชาการต่างๆ จึงต้องเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่ทันสมัยความลึกซึ้งไปให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

การจัดการเรียนรู้ที่ดีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไม่ใช่เพียงครูสอนดีหรือมีความรู้ดีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลายประเภททั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและเครื่องข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ในท้องถิ่น การใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 27) การเรียนหลักวิชาและภาคทฤษฎีต้องเรียนควบคู่กันไปกับภาคปฏิบัติหรือการทดลอง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่กำลังเรียนมากขึ้น ผู้เรียน

จะได้รับประสบการณ์ตรงผ่านกระบวนการต่างๆ ได้พิสูจน์ ทดสอบ เห็นผลประจักษ์ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ได้ มีความเข้าใจและจำได้ด้านนี้ มีการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการคุณ ทักษะในการทำการทดลอง ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การฝึกคิดวิเคราะห์และวางแผน หรือให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากการฝึกฝนทำการทดลอง เพื่อต่อยอดในงานวิจัยระดับสูงในอนาคต (พิศนา แรมมณี, 2552: 333-336)

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน นักเรียนยังขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างมาก เพราะไม่ได้ทำการทดลอง ไม่ได้เรียนภาคปฏิบัติ เนื่องจากขาดเวลาเรียนที่เพียงพอ ขาดแคลนอุปกรณ์ การทดลอง ครุภัณฑ์สอนขาดความชำนาญหรือสอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน หรือการทดลองนั้นไม่มีความอันตรายมากจนเป็นประเด็นให้ยกเลิกการสอนไป ส่งผลให้นักเรียนขาดโอกาสและขาดทักษะในการทำการทดลอง ครุภัณฑ์สอนนักเรียนด้วยวิธีการบอกผลการทดลองที่ควรจะเกิดขึ้นจากกฎมีครุ แล้วให้นักเรียนบันทึกผลการทดลองเหล่านั้นลงสมุดหรือหนังสือที่นักเรียนเรียกว่า “แล็บแห้ง” วิชาปฏิบัติการ จึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาใน การเรียนรู้ (สุรีย์พร หนองวิเศษวงศ์, 2554: 1) เหตุนี้ทำให้นักเรียนไม่มีความสุขในการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชา หรือการเรียนวิทยาศาสตร์ ไม่มีความน่าสนใจ เนื่องด้วยนักเรียนคาดหวังว่าเมื่อได้เรียนวิทยาศาสตร์แล้วจะได้ทำการทดลองในเรื่องที่กำลังเรียนอยู่ แต่นักเรียนกลับได้เรียนเพียงทฤษฎีหรือหลักวิชาเท่านั้น นักเรียนจึงไม่มีความกระตือรือร้นหรือความสนใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ เป็นผลให้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาลดลง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ก็จะลดต่ำลง

โปรแกรมคอมพิวเตอร์โปรแกรมหนึ่งสามารถนำเสนอข้อมูล เสียง ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว กราฟิก การที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์เหล่านี้สามารถรวมสื่อหลาย ๆ แบบไว้ได้ในโปรแกรมเดียวที่จะช่วยในการลดภาระการหาโปรแกรมหลายหลายอย่าง อีกทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้งานเรียกโปรแกรมเหล่านี้ว่า มัลติมีเดีย (Multimedia) (พรพิไล เลิศวิชา, 2544: 21) ซึ่งจะเป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อช่วยส่งเสริมและขยายจิตความสามารถในการเรียนรู้หรือรับรู้ของตัวผู้เรียนและขยายจิตความสามารถในสื่อสารและการสอนของครุภัณฑ์นักเรียน (พิศนา แรมมณี, 2552: 151) โดยห้องปฏิบัติการเสมือน (virtual laboratory) เป็นการสร้างห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์จำลองขึ้นมาที่ผู้เรียนสามารถเข้ามาทำการทดลอง โดยการทดลองอาจใช้วิธีการทำงาน simulation หรืออาจให้นักเรียนทดลองจริงตามคำแนะนำที่ให้ไว้ (ยืน ภู่วรรณ, 2546: 51)

จากปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาการทดลองเสมือนเรื่องการทดลองแยกสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนที่ไม่สามารถทำการทดลองวิทยาศาสตร์ได้ด้วยเหตุใดก็แล้วแต่ หรือการเรียนรู้การทดลองที่มีอันตรายจากการทดลองเสมือนเรื่องการทดลองแยกสาร แทนการทดลองจริง และส่งเสริมพัฒนาการเรียนวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนให้มากขึ้น อีกทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและความสนใจ อันจะช่วยสร้างบรรยายกาศการเรียนรู้ที่ดีและนำไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น อีกทั้งการทดลองเสมือนเรื่องการทดลองแยกสาร สามารถที่จะนำไปใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย หรือสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแหล่งข้อมูลการเรียนรู้เพิ่มเติม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการทดลองประเมินเรื่องการแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการทดลองประเมิน เรื่องการแยกสารที่ประกอบด้วย

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องการแยกสาร

2.2 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นบูรณาการ

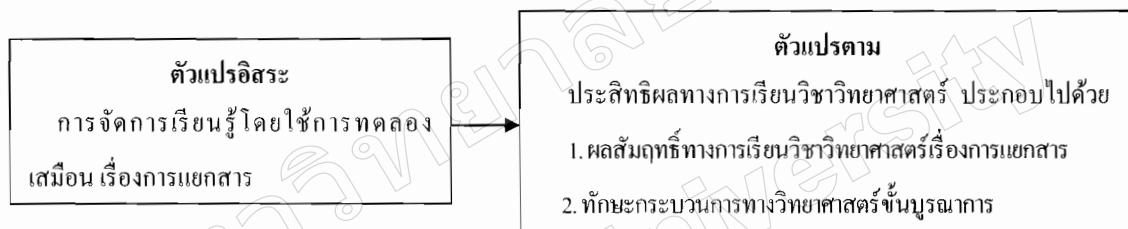
สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองประเมินเรื่องการแยกสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแยกสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองประเมินเรื่องการแยกสาร มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กรอบแนวคิดในการวิจัยดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

X แทน การเรียนด้วยการทดลองประเมิน เรื่องการแยกสาร

T_1 แทน การสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)

T_2 แทน การสอบหลังจากที่ทำการทดลอง (Posttest)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนกรุงเทพคริสตียนวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 320 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนกรุงเทพคริสตียนวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นวิชา วิทยาศาสตร์ เรื่องการแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ประกอบไปด้วยการทดลอง 5 การทดลองคือ การระเหยแห้ง การตกผลึก การกรอง การกลั่นด้วยไอน้ำ โคมมาโทกราฟีแบบกระดาษ

ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาการวิจัยครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ภาคเรียนต่อ 1 การทดลอง รวม 5 การทดลองใช้เวลาทั้งหมด 10 ภาคเรียน

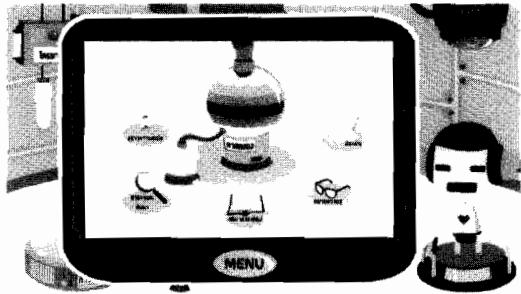
นิยามศัพท์เฉพาะ

การทดลองเชิงสำรวจ หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่มีการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ โดยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้สถานการณ์จากการทดลองที่กำหนดในการฝึกทักษะการทดลอง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การฝึกปฏิบัติ การประเมินผลผ่านการทดลองเชิงสำรวจ ที่จำลองสภาพการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ที่ประกอบไปด้วย 5 การทดลองคือ การกรอง การระเหยแห้ง การตกผลึก การกลั่นด้วยไอน้ำ โคมมาโทกราฟีแบบกระดาษ

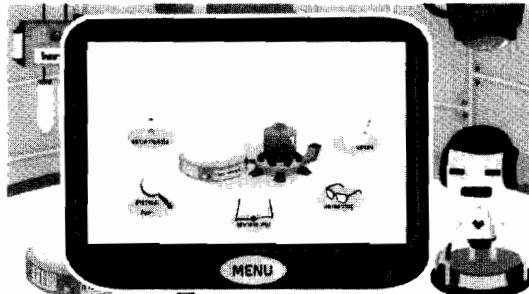
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการแยกสาร ที่ใช้การทดลองเชิงสำรวจเป็นสื่อเสริมในการจัดการเรียนรู้โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ มีการประเมินความเหมาะสมในระดับเหมาะสมมาก

2. การทดลองเชิงสำรวจเรื่องการแยกสาร ประกอบด้วย 5 การทดลองคือ การกรอง การระเหยแห้ง การตกผลึก การกลั่นด้วยไอน้ำ โคมมาโทกราฟีแบบกระดาษ ดังแสดงในภาพที่ 2 แต่ละการทดลองจะมีส่วน ประกอบเป็นภาพคำตามกระตุ้นความสนใจ การทดลองเชิงสำรวจ วีดีโอสาธิตการทดลอง หลักการและทฤษฎี คำตามท้ายการทดลอง ดังแสดงในภาพที่ 3 ได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยที่ 4.39 และมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยที่ 4.48 จำนวน นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พนวจการทดลองเชิงสำรวจ การแยกสาร มีประสิทธิภาพ 82.13/80.89 แสดงว่าการทดลองเชิงสำรวจ เรื่องการแยกสารมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

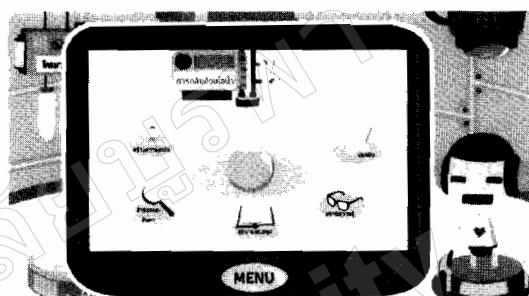
การทดลองการกรอง

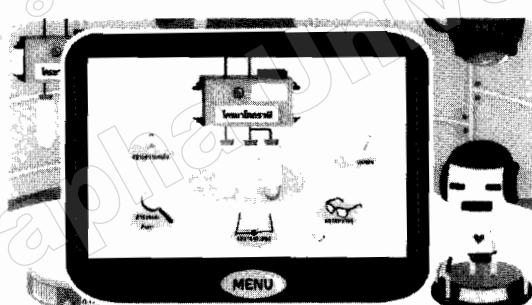
การทดลองการระเหยแห้ง

การทดลองการตกผลึก

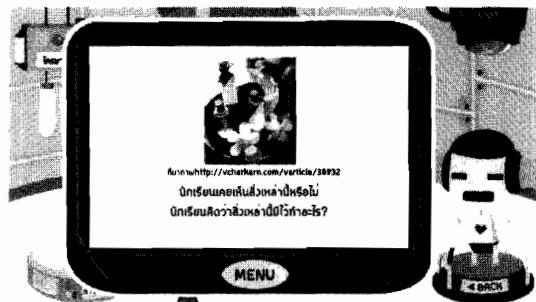

การทดลองการกลั่นด้วยไอน้ำ

การทดลองโคลามาโทกราฟี

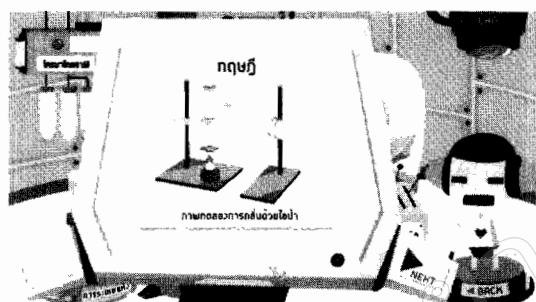
ภาพที่ 2 แสดงภาพการทดลองเسمิ่อนในแต่ละเรื่องการทดลอง

ขั้นสร้างความสนใจ

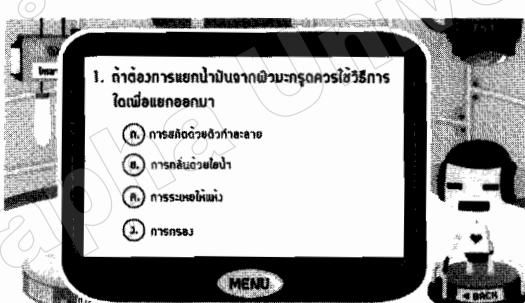
ขั้นสำรวจและค้นหา

ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป

ขั้นขยายความรู้

ขั้นประเมิน

ภาพที่ 3 แสดงภาพการทดลอง stemming ที่ใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แต่ละขั้น

3. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่องการแยกสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ โดยแบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่องการแยกสาร ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พนว่าแบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่องการแยกสาร มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.58 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.33 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson มีค่าเท่ากับ 0.84

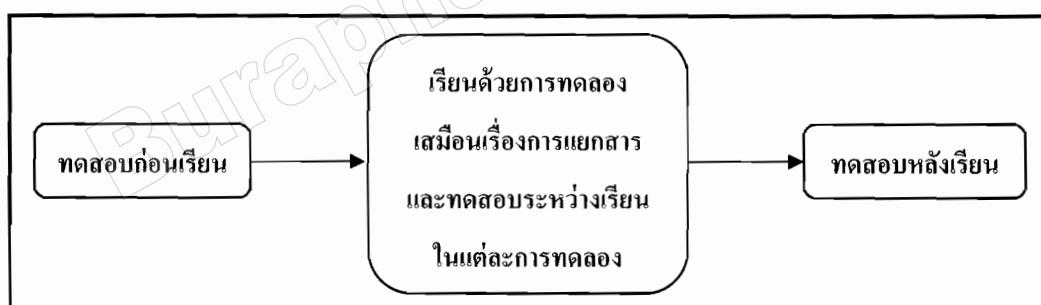
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสารข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งประกอบด้วยข้อสอบจากเรื่องการกรอง 6 ข้อ การระเหยแห้ง 6 ข้อ การตกผลึก 6 ข้อ การกลั่นด้วยไอน้ำ 6 ข้อ โคมนาไฟกราฟิ 6 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสาร ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พนว่าแบบ

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสาร มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.58 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.33 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson มีค่าเท่ากับ 0.84

5. แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นสถานการณ์จำลองแต่ละการทดลองจำนวน 5 สถานการณ์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 ข้อ โดยแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พนว่าแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.53 – 0.77 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.43 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson มีค่าเท่ากับ 0.81

การเก็บข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการเก็บข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพการทดลองเสมอин เรื่อง การทดลองแยกสาร โดยใช้สูตร E1/E2 (สาวนีย์ สิกขานันต์, 2528: 294-295)
2. หาค่าสถิติ t-test for Dependent samples เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยการทดลองเสมอิน เรื่องการแยกสาร (ชูครี วงศ์รัตน์, 2550: 177-181)
3. หาค่าสถิติ t-test for Dependent samples เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก่อน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการทดลองเสมอิน เรื่องการแยกสาร (ชูครี วงศ์รัตน์, 2550: 177-181)

1. ประสิทธิภาพการทดลองเสมอิน เรื่องการทดลองแยกสาร ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 2
ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของการทดลองเสมอิน เรื่องการแยกสาร

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	25	20.53	2.543	82.13 (E_1)
หลังเรียน	30	24.27	2.625	80.89 (E_2)

จากตารางที่ 2 พนว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 20.53 คิดเป็นร้อยละ 82.13 (E_1) ส่วนเมื่อยกเวนมาตรฐาน 2.543 และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 24.27 คิดเป็นร้อยละ 80.89 (E_2) ส่วนเมื่อยกเวนมาตรฐาน 2.625 ดังนั้นการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของการทดลองเสมอิน เรื่องการแยกสาร ซึ่งมีค่าเท่ากับ $82.13/80.89$ มีค่าไม่น้อยกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ได้กำหนดไว้

2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสารก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลผลลัพธ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยการทดลองเสมอิน เรื่องการแยกสาร

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	t	p
ก่อนเรียน	30	13.80	2.833	-18.211*	.000
หลังเรียน	30	24.10	1.517		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประสิทธิภาพการทดลองเสมอิน เรื่องการทดลองแยกสาร
2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสารก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เปรียบเทียบคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแยกสารก่อนเรียนมีค่า 13.80 คะแนนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 2.833 หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการทดลองسمอ่อน เรื่องการแยกสารแล้วมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสารหลังเรียนมีค่า 24.10 คะแนนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 1.517 และทดสอบด้วยสถิติ t-test for Dependent samples มีค่า $t = -18.211^*$ และ $p = .000$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองsmo หลังการแยกสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแยกสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยการทดลองsmo เรื่องการแยกสาร

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	t	p
ก่อนเรียน	15	7.00	1.682	-20.745*	.000
หลังเรียน	15	12.23	1.406		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่ 4 พบว่า คะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการก่อนเรียนมีค่า 7.00 คะแนนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 1.682 หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการทดลองsmo หลังเรียนมีค่า 12.23 คะแนนและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 1.406 และทดสอบด้วยสถิติ t-test for Dependent samples มีค่า $t = -20.745^*$ และ $p = .000$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองsmo เรื่องการแยกสาร มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองsmo เรื่องการแยกสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแยกสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองsmo เรื่องการแยกสาร มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาประสิทธิผลทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์เรื่องการแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการทดลองsmo ที่ใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เพื่อศึกษาประสิทธิผลทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ เรื่องการแยกสารและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของการทดลองsmo เรื่องการแยกสาร ซึ่งมีค่าเท่ากับ $82.13/80.89$ ทั้งนี้ เนื่องมาจาก

1) การทดลองเสมอที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเคมี ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ ศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ส่งผลให้การทดลองเสมอเรื่องการแยกสารที่พัฒนาขึ้นได้มีการตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตาม คำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ การทดลองเสมอที่พัฒนาขึ้นจึงมีความสมบูรณ์ เหมาะสมกับ ความสามารถของผู้เรียน และมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด

2) การทดลองเสมอที่ผู้วิจัยได้พัฒนา ขึ้นมีการดำเนินการวิจัยและพัฒนาตามหลัก R & D cycle ของบอร์ก และกอลล์ (Borg and Gall, 1989: 782) ที่ประกอบไปด้วยการ ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูล วางแผนการวิจัยและการพัฒนา การนำไปทดลองใช้ การปรับปรุงแก้ไข และการนำไปใช้ทดลองจริง สำหรับขั้นตอนการพัฒนาผู้วิจัยได้ทำการจำลองลักษณะของตัวอักษร ภาษาไทย เสียง ภาพ เคลื่อนไหว การเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ และวิดีทัศน์ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน อีกทั้งศึกษา ถึงความแตกต่างระหว่างห้องเรียนเสมอ กับห้องเรียน ปกติ (ราชชัย อดิเทพสถิต, 2546: 65) และข้อดี ข้อจำกัดของห้องเรียนเสมอ (กิตานันท์ มลิทอง, 2548: 122) เพื่อให้การพัฒนาการทดลองเสมอเรื่อง การแยกสาร มีความสมบูรณ์ และเกิดประโยชน์ทางด้าน การนำไปใช้งานมากที่สุด

3) การทดลองเสมอเรื่องการแยกสาร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้นำมาทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจ สอบหาข้อบกพร่องของการใช้การทดลองเสมอ เรื่องการแยกสาร โดยผู้วิจัยซึ่งสามารถปัญหาและสังเกต พฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อนำข้อเสนอแนะและข้อมูล ต่าง ๆ มาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และหาแนวโน้ม ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของการทดลองเสมอ เรื่องการ

แยกสารมีค่าเท่ากับ $72.40/70.67$ หลังจากปรับปรุง แก้ไขแล้วนำการทดลองเสมอ เรื่องการแยกสาร มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของการทดลองเสมอ เรื่องการแยกสารซึ่งมีค่า เท่ากับ $82.13/80.89$ มีค่าไม่น้อยกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ได้กำหนดไว้

ผลการวิจัยพบว่า การทดลองเสมอเรื่องการแยกสาร มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $82.13/80.89$ ซึ่งมีค่าไม่น้อยกว่าเกณฑ์ $80/80$ โดยมีความสอดคล้อง กับงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นอีกหลายท่านได้แก่ สุวรรณ เทพวงศ์ (2554: 202-210) วิชดา วงศ์เนียม (2553: 57-58) จุฬารัตน์ ชาตินุมาณ (2553: 59-60) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการทดลองเสมอให้มี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน $80/80$

2. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองเสมอ เรื่อง การแยกสาร มีผลลัมปุทช์ทางการเรียน เรื่องการแยกสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก

1) การทดลองเสมอ เรื่องการแยกสารที่ พัฒนาขึ้นได้มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของ แต่ละการทดลองไว้อย่างชัดเจนและในขั้นตอนการ เรียนด้วยการทดลองเสมอ เรื่องการแยกสารของ นักเรียนนั้น ถ้าหากนักเรียนเกิดข้อสงสัยหรือยังไม่เข้าใจใน เนื้อหาของแต่ละการทดลองนักเรียนสามารถย้อนกลับ มาศึกษาบททวนใหม่ได้หลาย ๆ ครั้งตามที่นักเรียน ต้องการหรือนักเรียนสนใจการทดลองได้การทดลอง หนึ่งก็สามารถที่จะเลือกศึกษาการทดลองนั้นได้ก่อน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556: 16)

2) การทดลองเสมอ เรื่องการแยกสารที่ พัฒนาขึ้นเกิดจากการผสมผasanสื่อในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ เสียง ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ กราฟิก การที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์เหล่านี้

สามารถรวมสื่อหลาย ฯ แบบไว้ได้ในโปรแกรมเดียวที่จะช่วยในการลดภาระการหาโปรแกรมหลายหลายอย่าง อีกทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้งาน (พรพิไล เลิศวิชา, 2544: 21) อีกทั้งเป็นการกระตุนความสนใจของนักเรียนต่อบบทเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนวิทยาศาสตร์

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่า สมมติฐานที่ว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองเสมอเมื่อเรื่องการแยกสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแยกสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นอีกหลายท่านได้แก่ ถนนศักดิ์ ศรีจันทร์ (2555: 160-174) สุรศักดิ์ ณัฐ์ข้า (2550: 101-102) สุรพล บุญลือ (2550: 85-86) เมอร์เรย์ (Murray, 2004: abstract) ไรเมอร์และ莫เยอร์ (Reimer; & Moyer, 2005: ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทดลองเสมอเมื่อเรื่องการแยกสาร มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก

นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการทดลองเสมอในแล้วนักเรียนจะผ่านการทำการทำทดลองเสมอในคอมพิวเตอร์ และยังได้ศึกษาวิธีทัศน์สារิธิการทดลองจริงทั้ง 5 การทดลอง นักเรียนจะได้ฝึกคิด ฝึกตั้งคำถามที่สอดคล้องกับการทำทดลองเป็นการกระตุนให้นักเรียนเกิดทักษะการตั้งปัญหาและการกำหนดสมมติฐาน เมื่อนักเรียนศึกษาการทดลองเสมอโดยเลือกใช้อุปกรณ์ในการทดลองให้เหมาะสมเพื่อให้การทำทดลองเสมอดำเนินต่อไปได้และมีวิธีทัศน์สារิธิการทดลองแต่ละการทำทดลองเพื่อให้นักเรียนศึกษาลำดับขั้นการทำทดลอง วิธีการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้องและปลอดภัย

เป็นการกระตุนให้นักเรียนเกิดทักษะการทำทดลอง ส่วนการอภิปรายผลการทำทดลองที่อธิบายหลักการทำอยู่ภูมิภาค การทดลองที่กำลังศึกษาอยู่ และแนวทางการสรุปผลการทำทดลองของแต่ละการทำทดลองเป็นการกระตุนให้นักเรียนเกิดทักษะการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุปในการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำทดลองเสมอเมื่อเรื่องการแยกสาร นักเรียนจะได้ศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สื่อที่ใช้จึงมีความหมายสอดคล้องกับระดับพัฒนาการและการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 27)

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่า สมมติฐานที่ว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการทำทดลองเสมอเมื่อเรื่องการแยกสาร มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการกำหนดสมมติฐาน ทักษะการทำทดลอง และทักษะการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นอีกหลายท่านได้แก่ รัชฎา ศิลป์มั่น (2552: 134-137) สุวิทย์ คงกักดี (2553: 157) อัญชลี เหล่ารอด (2553: 72) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

การทำทดลองเสมอเมื่อเรื่องการแยกสารจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้น นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเป็นการเรียนรู้ในสภาพของความเป็นจริงที่ช่วยให้นักเรียนได้เกิดทักษะในการค้นคว้าและค้นหาคำตอบเพื่อแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยมีวิธีการและกระบวนการที่ถูกต้องช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดจากนานัมธรรมเป็นรูปธรรมและทำให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้นในเนื้อหาวิชา วิทยาศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยการทดลองเสมอئอน มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมของ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะใช้ในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความพร้อม เนื่องจากการทดลองเสมอئอน นั้นมีความต้องการความสามารถในการประมวลผลของโปรแกรม พลatform และเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องควร มีหูฟังประจำเครื่องไม่ เช่นนั้นจะมีนักเรียนศึกษา การทดลองเสมอئอนจะเกิดเสียงรบกวนกันจนทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

2. ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีการใช้การทดลอง เสมอئอนอย่างละเอียดและมีทักษะในการแก้ไขปัญหา คอมพิวเตอร์เบื้องต้นที่อาจเกิดขึ้นได้ขณะนักเรียนใช้ การทดลองเสมอئอน

3. ครูควรมีการอบรมการใช้การทดลองเสมอئอน ให้กับนักเรียนทุกคนก่อนการจัดการเรียนด้วยการ

ทดลองเสมอئอนในห้องเรียนจริง เพื่อประหยัดเวลาในการเรียนและลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นขณะที่นักเรียนศึกษาการทดลองเสมอئอนด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการทดลองเสมอئอนในหัวข้อ อื่นให้เกิดความหลากหลายให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง นักเรียนมีโอกาสฝึกทำการทดลองจากการทดลองเสมอئอนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนหรือทำการทดลองจริง ผลการทดลองที่นักเรียนทำจะมีถูกต้องมากขึ้น

2. ควรมีการเพิ่มเติมเรื่องของความปลอดภัย ในการทำการทดลอง วิธีการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้อง และ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นขณะทำการทดลองเพื่อช่วยป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทดลองและเสริมความปลอดภัยให้กับนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2556). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ลิ๊บเซ็ต พ.ศ. 2555 – 2559.
สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2555 จาก www.plan.ru.ac.th/strategy/data/education_development_55-59.pdf
- กิตานันท์ มลิทอง. (2548). ไอซีทีเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- 茱ทางกรณ์ ชาตินุกาม. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครื่องข่ายอินเทอร์เน็ต แบบการทดลองเสมอئอน 2 มิติวิทยาศาสตร์เรื่องแสงและการมองเห็นสำหรับนักเรียนชั้นที่ 3. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2555, จาก <http://tdc.thailis.or.th>
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สติ๊กเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทยเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรดักส์ชิฟ.
- ถนนมศักดิ์ ศรีจันทร์. (2555). การพัฒนาแบบจำลองระบบสนับสนุนการสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ บนเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับคณาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. สารสารศึกษาศาสตร์. 23(1), 160-174.

- พิศนา แรมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย อดิเทพสถิต. (2546, พฤษภาคม-สิงหาคม). E-Learning กับห้องเรียนเสมือนจริง. *วารสารวิทยบริการ*, 14(2): 62-66.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2544). มัคติมีเดียเทคโนโลยีกับโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ยืน ภู่วรรณ. (2546). ไอซีทีเพื่อการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: จีเอ็คьюเกชัน.
- รัชฎา ศิลปิน. (2552). การประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5e เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๖๕ (คลองหลวง) จังหวัดปทุมธานี. กศ.ม. (การวิจัยและสอดคล้องการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชุดา วงศ์เนียม. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยการทดลอง เสมือน 2 มิติวิทยาศาสตร์เรื่องแรงและความดันสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. ปริญญาโทน พ.ศ. ค.ศ. กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2555.
- สุพรรณ เทพวงศ์. (2554). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับอาจารย์ โรงเรียนสร้างครูสาวะวัน ประเทศไทยรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 22(3), 202-210.
- สุรพล บุญลือ. (2550). การพัฒนาปรับแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนเสมือนจริงแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก ในระดับอุดมศึกษา. ปริญญาโทน พ.ศ. ค.ศ. กศ.ด (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ มนัสข้า. (2550). ผลการใช้ทัศนศึกษาเสมือนจริงผ่านห้องเรียนเสมือน สาระที่ 4: ประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3. ปริญญาโทน พ.ศ. ค.ศ. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์พร หนองวิเศษวงศ์; และคนอื่นๆ. (2554). การแก้ปัญหาในการขาดการเตรียมความพร้อมในการเรียน วิชาปฏิบัติการเคมีอินทรีย์. กรุงเทพฯ: สืบค้นเมื่อ 28 มิ.ย. 2555, จาก http://sci2.hcu.ac.th/download/classresearch/Classroom_research_org_for%20website_54.pdf
- สุวิทย์ คงกัดดี. (2553). ผลของการสอนตารางศาสตร์แบบสืบเสาะโดยใช้วัสดุธรรมแบบจำลองระบบโลก ดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์(Ems-Model). กศ.ด. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวเมียร์ ลิกขานบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.

- อัญชลี เหล่ารอด. (2553). ผลการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้คำถามควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ด้วยสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กศ.ม.
(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บันทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Borg Walter R. and Gall Meridith Damien. (1989). *Educational Research : an Introduction*.
5th ed. New York : White plains.
- Murray, Marshall R. (2004). *An Exploration of the Kinesthetic Learning and Virtual Reality
in a Web Environment (Brazil)*. Retrieved March 13, 2012, from <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/3129431>
- Reimer, Kelly.; & Moyer, Patricia S. (2005). Third-Graders Learn About Fractions
Using Virtual Manipulatives: A Classroom Study. *The Journal of Computers
in Mathematics and Science Teaching*. 24(1): 5-25. Retrieved March 11,
2012, from http://vnweb.hwwilsonweb.com/hww/shared/shared_main.jhtml;jsessionid=AWJHLIIWK54JZQA3DILCFGADUNGIV0?requestid=107922